Ч. 29. Вторoк 21 (8) лютого 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поединоке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Делеґациї. — З комісиї для справ державних урядників.

У войсковій комісиї австрийскої делеґациї в дальшій дискусиї над военним буджетом референт тої справи пос. Козловский ствердив перед усім, що силою договору між обома правительствами заносило ся вправді на 10-міліонове переступленє буджету, але після деклярациї міністра війни видано вже розпорядженє, щоби не було проектованих з гори буджетових переступлень. Заявляє ся против переміни армії в міліцию та против признаваня прав однорічних охотників тим, що зложили т. зв. іспит інтеліґенциї. Вказує на конечність збільшеня чинного стану армії і утвореня корпусу фахових підофіцирів, котрий мусить бути введений в житє рівночасно з дволітною войсковою службою. Відповідаючи на атаки одної віденьскої часописи, заявляє, що не виступав ані против III. кабінету бар. Бінерта ані против спільного правительства. Коли би був виступив против збільшеня видатків на оружну силу, попав би був в суперечніcть як із традицию польского Кола, що все голосувало за войсковими видатками як і з своїми трома рефератами про ординарию і трома звітами про екстраординарию. Коли би делеґациї мали право ухвалювати на 5 літ цифрову проґраму армії і фльоти, бесідник з певностию заявив би ся за тою проґрамою. Але се право мають лише державна рада та угорский сойм. Коли маємо анґажувати ся що до суми 460 міліонів, то треба знати докладно зміст тих жадань. Бесідник не занимає становища відмови кредитів, але все готов до найдальше посуненої прихильности і компромісів. Нові інформациї, котрі будуть уділені, розслідить. Заняте строго означеного становища було би оногди передчасне, коли то впрочім довірочну приватну конференцию перервано в наслідок засідань субкомітету. Він має надію, що найде ся спосіб полагодженя сеї справи, о що бесідник з усіх сил старає ся. Бесідник закінчив висказанєм довіря міністрови війни. Звітник виголосив вкінци таке, затверджене комісиєю resume дискусиї:

Як спільну опінію значної більшости чинників, що беруть участь в дискусиї, стверджено: 1) наглу конечність вияснень всіх відносин, що є в звязи з порозумінєм з Угорщиною, при удержаню цілковитої єдности армії, 2) відповідне побільшенє континґенту рекрутів, невідклично конечне в цїли переведеня усовершеня орґанізациї войска і дволітної служби, 3) увгляднене лихого стану фінансів і загального недостатку, 4) спішні предложеня войскового закона, основаного на двоїтній службі, 5) сотвореня що до скількости і якости корпусу фах. підофіцир., як конечного чинника дволіт. служби, 6) ревізию постанов про бранку, докладне виконанє припису про лікарскі оглядини, запобіганє надужитям при бранці так що до звільнюваня здорових осіб, як що до покликуваня осіб недужих до чинної служби; докладні лікарскі оглядини резервістів при розпочинаню вправ, 7) конечність ревізиї § 34 войскового закона і § 60 войскових приписів в дусі признаня особам удержуючим сімю полекш, прислугуючих синам одинакам, 8) предложенє закона про підмоги для жовнірів, котрі дізнали в службі нещасливого випадку і для убогих родин, 9) найскорше предложенє войскової карної процедури; нагле полагоджуванє дотичних ріжниць дорогою устних конференций при участи міністерства війни і представників австрийского і угорского правительства, 10) строге каранє за знущанє над жовнірами, найскорше предложенє актів відносиих доходжень поодинокими корпусами міністерству війни, веденє евіденциї так числа і роду провин знущаня, як виміру кари; предкладаня міністром війни делеґациям що року друкованого виказу,

24)

ВУЙКО БЕРНАК.

З анґлійского — Р. Конана Дойле.

(Дальше).

Єї велика, елеґантна стать полишила ся дівичо струнка, а в кождім єї порушеню лежала якась принада, яку завдячувала свому західно-індийскому походженю. З єї делікатних черт лиця ще нині було видко, як хорошою мусіла бути колись; але она скоро відцвила, як всі креольки. Вправді при помочи ріжних тоалетних способів могла ще й тепер видавати ся хорошою женщиною, коли переїздила каритою, або коли сиділа при пирі при столі в горі на підвисшеню, де не можна було надто близько до неї приступити. Однако в малій комнаті або при яснім сьвітлі дневним сейчас зраджувала ся фарба і пудер, які вкривали єї зівялі лиця і робило просто прикре вражінє. Правдиво хороші були лиш єї великі, темні, симпатичні очи і дуже милі єї малі уста, що безнастанно усьміхали ся, а так рідко сьміяли ся, немов би хотіли уникнути, аби не показували ся ушкоджені вже зуби. А як она виступала, та креолька, немов би походила в простій лінії від Кароля Великого. Єї хід, єї погляд, кождий рух єї хорошої руки лучив в собі принаду женщини з ласкавостию і добротою королевої. Можна було справді любувати ся єї цілою статию, коли она тепер виймила кілька кусників дерева альоесу з коша і кидала їх на огонь.

— Наполеон любить запах горіючого альоесу — сказала. — Він має дуже делікатний ніс і сейчас замітить, навіть то, чого я не чую.

— Цїсар має дійстно дуже добрий ніс і для инших річий — замітив Талейран. — Того найліпше досьвідчили повновластції чужих держав на власній шкірі.

— Ах, то страшно, коли він розпічнє переглядати рахунки — справді страшно, пане Талейран. Нічого перед ним не укриє ся. Нічого не пропустить. Всьо мусить на волос годити ся. Але хто той молодий пан там? Мені здаєть ся, що мені єго ще не представлено.

Талейран розповів в коротких словах, що цїсар приймив мене до своєї служби і Иосифина пожелала мені щастя.

— Дуже мене тішить, коли знаю, що коло него суть хоробрі і віддані єму люди. Від часу того замаху з пекольною машиною я не єсть спокійна, коли єго нема коло мене. Найбезпечнійший є ще на війні, бодай перед убийниками, котрі засідають ся на него на улицях. Як чую, відкрито знов якійсь заговір Якобінів.

— Пан де Лявaль був при увязненю заговірників — сказав Талейран.

Цїсарева засипала мене питанями, не дожидаючи в своїм розворушеню моїх відповідий.

— Той страшний Туссак утїк — правда? — скрикнула — а якась молода дама мала взяти на себе зобовязанє, що віддасть єго в руки справедливости. Наполеон мав їй обіцяти, що випустить на волю єї судженого, коли она докаже тої штуки, якої не могла зробити тайна поліция.

— Та дама є моєю своячкою, найяснійша пані, називає ся Сибіля Бернак.

— Ви перебуваєте всего кілька днів у Франциї, пане де Лявaль — сказала Йосифина, усьміхаючи ся — а вже опинили ся в осередку подій. Мусите вашу хорошу кузинку — цїсар каже, що она дуже хороша — привести на мій двір і мені єї представити. Пані де Реміза, запишіть то назвище.

Цїсарева схилили ся знов до коша з деревом. Нараз задержала ся і скрикнула з зачудованєм. Відтак знов похилила ся і піднесла щось з землї.

То був капелюх цїсаря з трицьвітною кокардою. Йосифина схопила ся і поглянула міністрови в єго все спокійне лице.

— Що то має значити, пане Талейран? — крикнула, а єї очи сьвітили підозрінєм і гнївом. — Ви сказали, що цїсар вийшов; звідкиж взяв ся єго капелюх тут?

— Даруйте, найяснійша пані, я не сказав, що він вийшов.

— А щож ви сказали?

— Я сказав, що цїсар ще перед хвилею був тут в комнаті.

— Ви щось укриваєте передо мною — сказала Йосифина розворушена.

— Я сказав всьо, що знаю, найяснійша пані.

Цїсарева обернула ся до Бертієра.

— Маршалку Бертієр — відозвала ся —

11) основне розглядане способу поборюваня самоубийства в армії; конечність ревізиї тих постанов службового реґуляміну, котрі занимають ся уживанем войска підчас уличних заворушень, а саме в напрямі докладного уложеня приписів про ужите оружя і охорони осіб, що не беруть участи в ексцесах перед збільшеною силою стрілів, 12) упрощене адміністрацийної служби армії з заведенем ощадностий, оброблене відповідаючої новочасним основам роформи управи в армії, 13) потребу збільшеня числа войскових лікарів, піднесеня їх суспільного становища, поліпшеня авансу; контрактове з'обовязане до довшої служби в разї уділеня стипендиї; обсада вільних посад; щорічне оголошене виказів про здоровні відносини в армії, введене виказу недуг і нещасливих випадків підчас великих і звичайних вправ, 14) попиране родинного промислу і хлїборобства при помочи достав, 15) предкладане делеґациї річного друкованого виказу урльопів на час вправ, 16) управильнене справи відшкодовань за ограничене права власности в укріплених рейонах, 17) заведене в армії хлїборобских курсів, так як в краєвій обороні, 18) докладна приміна § 40 войскових приписів про відбуване вправ поза часом найпильнїйших праць хлїборобів і збору винограду, 19) скорочене часу вправ на 14 днів, 20) розслїджене засобів безпеченьства в поодиноких складах пороху та стрілива і предложеня делеґациям звіту про се.

В подрібній дискусиї давав пояснене мініїстер війни ґен. Шенайх, по чім принято цілий буджет звичайний і приступлено до нарад над надзвичайний буджетом, котрий реферував дел. Клям-Мартініц. По поясненях уділених міністром війни ґен. Шенайхом і промові кількох бесїдників ухвалено і сей буджет без зміни.

В субкомітеті австрийскої делеґациї для войскових достав, по промовах міністра торговлї др. Вайскірхнера і представителя команди маринарки ухвалено резолюциї в справі промислових достав для армії і маринарки.

На повнім засїданю угорскої делеґациї ухвалено буджет міністерства справ заграничних і висказано ґр. Еренталеви довіріє.

В комісиї для справ державних урядників богато бесїдників промовляло над внесенем п. Прохаски в справі часового авансу урядників. П. Прохаска вказував на велике негодоване серед урядників і заявив, що всї партиї підопруть домаганя урядників. До его внесеня можна би додати постанови з дисциплїнарними приписами, обняті службовою праґматикою, а комісия могла би так розширене внесене скоро полагодити. Як би виринули політичні трудности, то правительство повинно внесене комісиї увести в житє адміністрацийним розпорядженем.

Мінїстер справ внутрішних ґр. Вікенбурґ заявив, що правительство лиш тодї згодить ся на уповновласнюючий закон, наколи сей закон буде дотичити цілої службової праґматики. Відтак обговорила комісия справу влученя контрактової державної служби до предложеня о службової праґматиці. Відпоручник міністерства скарбу, шеф секциї Ґалецкий, заявив ся против ураґульованя службових відносин в дорозї закона для контрактових функціонарів, а специяльно канцелярийних помічників і офіциянтів, а то так з засадничих взглядів як і з огляду на фінансові наслїдки.

По довшій дискусиї приняла комісия внесене п. Бужіваля, аби сю справу передати субкомітетови для службової праґматики. Принято також внесене Гофмана, о уділене субкомітетови вказівок що-до всїх тих контрактових урядників, що виконують свій уряд стало в тім напрямі, що мають бути примінені до них постанови службової праґматики в відповіднім дусї.

Новинки.

Львів, дня 20-го лютого 1911.

— **Перенесенє.** Президент галицк. Дирекциї почт і телеґрафів переніс асистента почтового Лейбу Домініка з Галича до Вродів.

— **Шевченкові роковини у Львові** відбудуть ся дня 2 марта. У великій сали „Фільгармониї“ уладжують в тім дни україньско-рускі товариства величний концерт при участи мішаного хору „Львівского Бояна“, мужеского хору „Бандуриста“ і військової орхестри, яка на інтродукцию відограє незвістну доси комповицю дра Людкевича і обійме акомпаніямент хоральних продукций. З солїстів прирекли доси участь: проф. Перфецкий зі Львова, пп. В. Барвіньский з Праги і Вольфсталь зі Львова. Крім сего ведуть ся переговори з одним артистом-співаком. Білети можна буде набувати від завтра рана (дня 21 с. м.) в книгарни Наукового Товариства ім. Шевченка. З провінциї можна замовляти білети з рівночасною посилкою гроший переказом. Подрібна програма буде оголошена при кінци слїдуючого тиждня.

— **Господарске віче** відбуде ся заходом філії Краєвого Тов. господарского „Сільский Господар“ в Коломиї в горішній сали Народного Дому в середу 1 марта 1911 о годині 10 перед полуд. з таким предметом нарад: Станова орґанізация хлїборобів: 1) Господарскі кружки; 2) господарскі часописи і книжки; 3) збут продуктів сільского господарства і заспокоєне господарских потреб.

скажіть менї сейчас, де є цісар і що він робить. Приказую вам.

Бертієр мняв заклопотаний свій капелюх в руках і вилепетів кілька незрозумілих слів.

— Не знаю більше як пан Талейран — вимовив вкінци з трудом — цісар лише що перед хвилею вийшов з сеї комнати.

— Котрими дверми?

Бідний Бертієр був в чим раз більшім клопоті.

— Я справдї не міг би сказати, найяснійша пані, котрими дверми він вийшов.

Тепер обернула Йосифина свої пламенні очи на мене. Я затряс ся зі страху, бо я мусїв бути приготовлений, що она з тим прикрим питанем, де Наполеон перебуває, оберне ся тепер до мене. Я зітхнув до сьв. Ігнатия, покровителя нашої родини; він все був ласкавий для нас, а й сим разом поміг менї. Небезпечність минула.

— Ходіть, пані де Реміза — сказала цісарева — коли панове не хотять нам сказати правди, постараємо ся самі відкрити єї.

Она з достоїньством поступила до дверий, закритих килимом; пані де Реміза ішла за нею вагуючись. Налякане лице двірскої дами вказувало нам, що она вповні розуміла вагу положеня. І справдї, голоси про невірність цісаря і публичне обуренє, яке она викликувала, дійшли аж до Ашфорд. Деспотизм Наполеона і погорда, яку він мав для осуду сьвіта, спричиняли, що він уважав злишним укривати ся з своїми любовними істориями, а Йосифина при своїх нападах заздрости тратила цілковито панованє над собою і повагу, які єї все визначували, так що часом походило до виступів дуже прикрих для цілого окруженя.

Талейран відвернув ся; Бертієр стративши зовсїм голову зі страху і тревожного ожиданя, переставав мняти в руках свій нещастний капелюх. Лиш Констан відважив ся підбігти до заслонених дверий. Він заступив цісаревій дорогу і розпростер обі руки.

— Найяснійша пані, зволїть знов усїсти. Відтак я дам знати цісареви, що Ваше Величество тут — сказав тремтячим голосом.

— Отже він тут — крикнула Йосифина скажено. -- Я всьо бачу! Всьо розумію! Але я его опозорю, віроломного! Пусти мене, Констан. Як сьмієш менї заступати дорогу?

— Ваше Величество позвольте, що я вас зголошу.

— Я сама себе зголошу.

Зручним рухом своєї стрункої стати пересунула ся поза льокая, що все ще заступав їй дорогу, розсунула занавіси і щезла в сусїдній комнатї.

Крізь вкриваючі єї лиця пудер і фарбу видко було румянці гніву на єї лицях а з єї очий мов искри сипали ся, коли борола ся з Константом о вхід до комнати. Але на вид Наполеона мусїла єї покинути відвага. Крик, мов рик дикого зьвіра, доніс ся до моїх уший і в найблизшій хвили вскочила цісарева утїкаючи крізь бічні двері до комнати; Наполеон мов скажений вийшов зараз за нею. В найбільшій тревозї бігла до комина, куди й пані Реміза, що не мала охоти супротив тих обставин закривати відворот своїй пані, схоронила ся, аж обі — як кури, що утїкають до своїх гнїзд — кинули ся на фотелї, з яких перед хвилею повставали і там сїли покуливши ся. Між тим Наполеон розлючений до найвисшої степени, тупотїв ногами, бігав по комнатї і викрикував прості вояцкі проклони.

— Га, зажди, Констан — кричав. — Ти так робиш свою службу? Чи ти того зовсїм не розумієш, що не всьо можна вішати на великий дзвін? Чи й моє приватне житє підлягає публичній контроли? Чи мене все мають підглядати женщини? Чи я не сьмію мати ніякої личної свободи? А що до вас, Йосифино, то я з вами готов. До нинї я ще вагував ся, але то рішило. Між нами обоїма всьо скінчене.

Гадаю, що ми всї богато були би дали за те, аби могли вийти з тої комнати; бодай що до мене обридженє значно переважало цікавість при тім обурюючім виступі, між тим як Наполеонови видавала ся наша присутність так рівнодушною, немов би ми належали до обстави его комнати. Але в дійстности була то одна з особливостий того під кождим взглядом незвичайного чоловіка, що він саме такі сцени, які другі що найменше держать звичайно в тайні, любив устроювати перед сьвідками, аби его напасти і докори були ще прикрійші для жертви. Кождий, від цісаревої аж до льокая, мусїв все бути приготовлений на те, що его понижать і осьмішать перед сьвідками, котрих веселість зменшала лиш одна журба, а именно хто з них стане найблизшою метою для цісарских насьмішок.

Йосифина вхопила ся послїдного випробованого оружия жінок; закрила лице обома руками і гірко плакала. І пані де Реміза розплакала ся і в перервах між хрипкими проклонами Наполеона — бо коли був в гніві, его голос був справдї хрипкий і грубий — чути було зітхане і хлипанє обох жінок. Часом відважила ся цісарева на боязливу відповідь, або зробила ему легкий докір що до его любовних историй; але кожда проба опору лиш збільшувала его гнів і доводила его до скажености. Вкінци, не тямлячись зі злости, кинув свою табакирку на землю аж задріщала і крикнув: „Ах, що там, приличність і обичайність! Що мене обходять ваші правила приличности! До мене їх зовсїм не можна примінювати! Мене не можна мірити тим самим мірилом, що других; я стою понад всїми правилами. Я вам, Йосифино, вже нераз говорив, що всї ті правила то нічо инше, лише пусті слова, видумані звичайними людьми, аби не дати ґеніям розвинути своєї сили. Я не журю ся тою видуманою людьми якоюсь моральностию і не дам себе обмежити в моїй личній свободі. Великий чоловік не знає ніяких обмежень. Я роблю, що менї подобає ся і не позволю нікому мішати ся, а найменше вам, Йосифино, в мої дїла. Мусите всьо, навіть мої примхи приймати спокійно і мусите зрозуміти, що я маю право позволити собі на деяку свободу.

(Дальше буде).

Навози, насіння, машини. На вічу можуть явити ся й господарі, котрі доси ще до Товариства не належать.

Безпосередно по вічу відбудуть ся в тій самій сали звичайні Загальні Збори членів філії Краевого Тов. господарского з таким дневним порядком: 1) Вислїд Загальних Зборів членів Товариства у Львові 1 і 2 лютого 1911; — 2) Звіт уступаючого Видїлу філії; — 3) Вибір нового Видїлу філії; 4) Плян діяльности філії в роцї 1911. З огляду на велике значінє для селян хліборобів Товариства господарского взагалї, а справ вибраних на нараду так на вічу як і на Загальних Зборах з окрема просить Видїл філії всїх членів о численну участь в своїм власнім, а важнім інтересї.

— Василияньска місия до Бразилії. „Руслан" доносить: Всч. О. Кл. Бжуховский Ч.С.В.В., заслужений місіонар межи рускими поселенцями в Паранї, повернув перед кількома місяцами до Львова, щоби постарати ся о сьвящеників для наших параньских братів. Заходи о. Бжуховского увінчали ся успіхами. В середу дня 22 с. м. о год. 2·46 по полудни виїздить о. Бжуховский зі Львова з поворотом до Бразилії, а з ним поїдуть: диякон Іван Гарасимович Ч.С.В.В. і брат Мельник Ч.С.В.В., о. Березюк, о. Осїньчук і 7 Сестер Служебниць, котрі будуть удержувати школи і захоронки. Крім того поїде до Парани о. Миханьчук Ч. С. В. В., але аж 16 марта с. р. Параньскі Русини дістануть отже нових сьвящеників, які їдучи в ті пралїси, вже наперед знають, які труди ждуть їх там при працї коло Христового винограду. Щасти Боже їх змаганям!

— З зелїзниці. З днем 18 с. м. заведено на ново загальний рух на шляху Копичинцї-Гусятин, а тимсамим заведено загальний рух на цїлім шляху межи Хриплином а Гусятином. — Рух особовий на шляху Стрий - Станиславів і на зелїзници льокальній Палагичіє-Товмач заведено дня 18 с. м. а рух товаровий дня 19 с. м. Тогож самого дня заведено рух особовий на лїнії Стрий-Лавочне. — Здержаний в наслїдок сильних морозів рух безпосередних возів Підволочиска - Прага і Броди - Львів заведено на ново з днем 19 с. м.

— Дрібні вісти. „Достава" у Львові шукає здібних і солїдних різьбарів для церковних робіт. Також приняла би женщини, особливо сироти, до шитя. Зголошеня зараз. — Бурмістром міста Яворова вибраний одноголосно дотеперішний віцебурмістр п. Станисл. Ляхович. — Збанкротували купці В. Шісель в Жабю і Р. Штаhль, в Заболотові. — В готели „Метрополь" вкрадено замешкалому там п. Генриховi Крігови золотий перстїнь в брилянтами і сафірами значної варгости. Підозріного о крадіж слугу готелевого арештовано. — Убийник бл. п. Огіньскої - Пендеровичевої, Казимир Левицкий, зачав в послїдних часах виправляти в арешті такі авантури, що его аж мусїли за кару засудити на темницю. В суботу мали відставити его яко хорого до арештантского шпиталю в „Бриґідках". — Підозріного о шпігунство рисовника Кароля Штурма випущено на волю. З Веберівною і російским ритмайстром від жандармерії Струве не мав він ніякого дїла. — Полїция арештувала служницю Марію Венґржин, котра допустила ся цїлого ряду крадежий в готели „Сіті". При ревізії знайдено у неї два дороблені ключі до комнат.

— Вовки. З Судової Вишнї доносять до львівских ґазет: Межи Медиком і Судовою Вишнею появило ся мале стадо вовків. Машиніст зелїзничий, що віз поїзд в сторону як до Львова, видів то стадо разом зі своїм топником побіч шляху зелїзничого. — Дня 13 с. м. вертав лїсничий Роман Левицкий з побережником з об'їзду лїсового ревіру в Судовій Вишни до дому; аж нараз побачив побережник на дорозї стадо вовків і показав лїсничому. Кінь сполошив ся і став гнати з саньми, а лїсничий все ще не хотїв вірити що то вовки; аж коли вовки хотїли кинути ся на коня, лїсничий переконав ся, що то справді вовки і стрілив до них та убив двох а прочі повтїкали.

— Дяківске віче всїх дяків галицких відбуде ся в Чорткові дня 1 марта ст. ст. 1911 р. в сали „Народного Дому" о 12 год. в полудне. Просимо всїх товаришів явити ся конче, всї як один, як також просимо всїх сприяючих дяківскій справі прибути на то віче. Буде обговорена дуже важна справа. Депутация зложить звіт з повороту з Відня, а також мають бути обговорені, взглядно ухвалені важні справи. За комітет вічевий: Петро Ясинчук. Димитрій Каміньский, Константин Залїщук, Стефан Рибаконик, Лев Кушнїр, Ізидор Рудан.

— Нещасливі пригоди. В Новім селї, жовківского повіта, віз Тома Мончук дня 9 с. м. обірник, коли нараз коні сполошили ся; Мончук хотїв їх здержати, а коні так его потовкли, що він на другий день помер. — У Вишенцї, жовківского повіта, перевернули ся санн Миколи Ковалишина, на котрих він віз цеглу і так его придушили, що він небавком опісля помер. — В Романові, теребовельского повіта, вибух дня 7-го с. м. в хатї Івана Безверхного огонь, підчас котрого згоріла его пятилїтна дитина.

— Як страшенно сильний вихор лютив ся оногди у Відни і в инших сторонах західної Европи, нехай послужать доказом слїдуючі пригоди. У Відни вихор був так сильний, що люди просто бояли ся вийти на улицю а кого на улици захопило, той чіпав ся стовпа від ліхтарні або чого иншого, щоби его не кинув на землю. А всеж таки множество людий зазнало тої пригоди. Похатника Еґґера, літ 58, вхопив вихор і так ним кинув об купу каміня, що він в кількох місцях покалїчив собі голову, розбив ніс і скалїчив руку. Теслю Йос. Кульганека, літ 36, кинуло так сильно, що він розбив собі чоло і ніс і потовк ся так дуже, що аж треба его було відставити до шпиталю. На однім з віденьских мостів вихор перевернув віз фірми Ляйнкавфа а візник Каміньский, літ 31, впавши з кізла скрутив собі ногу і потовк ся сильно. Таких случаїв сильного покалїченя і потовченя та потрясеня мозку було 35 а поменших в десятеро більше.

Але хиба найлїпше доказує силу вихру факт, що в місті Навзен в Прусах, в почдамскім повіті, вихор завалив вежу ратушеву. Було то в пятницю дня 17 с. м. коло 6 год. вечером. Улицями гнав ся так сильний вихор з дощом, що ніхто не важив ся виходити з хати і улиці були зовсїм пусті. Нараз висока на 30 до 40 метрів вежа ратушева зачала від вихру хитати ся, вершок еї подав ся наперед і вежа наконець з гуком грому звалила ся на площу перед ратушем. Долїшна часть вежі стояла хвильку, аж наконець і она завалила ся, завалюючи спадаючим камінєм дах ратуша і сусїдні дахи. В місті настав страшенний переполох, бо всї гадали, що й цїлий ратуш завалить ся або може западуть ся ще й сусїдні доми. На щастє скінчило ся на вежи і з людий не стало ся нічого нікому.

Телеґрами.

Київ 20 лютого. Дві тутешні російскі часописи засуджено на кару по 300 рублів за статї о подіях в висших заведенях наукових.

Петербург 20 лютого. (П. Аґ.) На приказ міністра релеґовано 54 студентів петербурґскої полїтехніки.

Петербург 20 лютого. За участь в подіях з 12 с. м. видалено з університету 892 студентів.

Гавр 20 лютого. В складі товарів на тутешнім двірци вибух огонь. Згоріло 80 ваґонів з товарами. Шкода виносить кілька міліонів франків.

Урмія 20 лютого. (П. Аґ.). Два турецкі баталїони помашерували до Сулдуз. Турки побрали від Хана в Сулдуз 4000 рублїв на турецку фльоту. На ту цїль зроблено також складку в охрестности.

Теодорано (пров. Форлї) 20 лютого. В наслїдок вчерашного землетрясеня один дім завалив ся; 5 осіб есть ранених, з тих дві тяжко. Инші доми попукали.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненим чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·30, 8·55, 1·15, 1·30, 8·40, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·30.
З Черновець: 12·20, 5·45*), 8·05, 10·21**, 2·05, 5·53, 6·35, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·00, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·33 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·45, 3·55, 6·04, 8·25, 8·40, 2·45, 3·15, 6·55, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: 2·50, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 10·36 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в недїлї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, 2·31, 8·33, 11·32,
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·50 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).